

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha

Oslava 100 let střediska
Reportáž z valného sněmu
Úklid Botiče

SKAUT

Milí čtenáři, uvědomuji si, že patří k dobré tradici na tomto místě psát o počasí a blížících se skautských událostech. Nelze však jinak a musím i já, asi již jako poslední, reagovat na jednu ze zpráv, které v posledních dnech obletěly zeměkouli. Fotka statečné brněnské skautky obletěla svět a získala si pozornost takových autorit jako celosvětové skautské organizace WOSM, Margaret Thatcherové a Tecklisovy americké tety, které sdílely obrázek dále na sociálních sítích jako příklad zodpovědného přístupu k občanské společnosti, abych citoval tetu: „She rocks“.

Stojí za povšimnutí jaké diskuse fotka rozdmýchala. To, že Lucie šla na prvomájovou demonstraci proti neonacistům v kroji se nesetkává mezi Junáky s úplně stoprocentní podporou. Na druhou stranu se někteří nechali slyšet, že toto je způsob jakým chceme, aby se o skautech psalo. Stěží by někdo slyšel o skautce stojící s transparentem „Vychováváme i vaše děti“, kdyby nebyla právě v kroji. A pak jsou i tací, kteří neschvalují její podkolenky, protože je na nich symbol antifašistického hnutí Good Night White Pride („dobrou noc, bílá pýcho“), který znázorňuje antifašistu kopajícího fašistu do hlavy. Musím říct, že v kontrastu se skautskou lilí, symbolem čistoty a rytířských ctností jde o nezvykle vysoký kontrast.

Nezapomeňme ale, že ani rytíři si svou pověst nevybudovali sdílením vtipných hlášek a sbíráním lajků na Facebooku.

Úkolem skautů je přece vždy stát na straně Pravdy a Lásky proti zlu, blbosti a lhostejnosti. V naší společnosti lze stěžít najít lepší příklad té druhé strany než neonacionalistický pochod. Jako organizace jsme vázáni tím, že naše aktivity budou nepolitické, ale to nesmí znamenat, že se nepostavíme za dobrou věc. Odkaz našich předchůdců a to, že se aktivně pouštěli do boje za svobodu nás k tomu zavazuje. Název našeho střediska pak odkazuje i na cenu, kterou je zapotřebí někdy zaplatit.

Musím, prostě musím, na tomto místě zmínit ještě jednu virální fotku. Kdosi vyfotil pokladní v obchodním řetězci, jejíž rukávy byly tak krátké, že odhalovaly tetování se svastikou. Hloupé? Ano! Nebezpečné? Možná. Zmiňuji to zde proto, abych nashromáždil co největší množství symbolů do jednoho úvodníku? Rozhodně ne.

Ty symboly, co nosíme, je zapotřebí naplňovat významem. Samotné nošení kroje neučiní svět lepší. Proto si dovoluji skončit něžně pozměněným mottem klubu jistých aktivních lidí z Pratchettovy knihy: „Apolitičti ano – nečinní ne“.

TECKLIS

PLÁNOVNÍK

23. – 25. 6.
1. – 15. 7.
15. – 29. 7.
1. – 3. 9.

STAVBA V SEDLE
LETNÍ TÁBOR 305
LETNÍ TÁBOR 309
BOURÁNÍ SEDLA

PŘÍŠTÍ LOKALI MÁ UZÁVĚRKU

11. 6.

FOTKA NA ZADNÍ TITULCE JE OD UŽIVATELE GIGI50 NA DEVIANTARTU.

NA PLZEŇ

3. – 5. BŘEZNA
LÚCA/STŘELKA

Jeli jsme já, Opice, Gába a vlčata se světluškami. Vyjžděli jsme z Hlavního nádraží asi v 17:15 a přijeli okolo 18:45. Když jsme došli ke klubovně, tak jsme si prohlídli okolí a navečeřeli jsme se. Já a Opice jsme se měly postarat o oheň, ale nakonec z toho stejně sešlo a šli jsme hrát hru. Při ní jsme se rozdělili do spravedlivých dvojic. Pravidla jsou taková, že se před dveře dá ešus s perníčky (piškoty) a za dveře se schová člověk převlečený za zlou babičku. Bylo to super. Když jsme dohráli, tak jsme my (ze Střelky), šli k mostu a pod ním byl schovaný Tecklis. Byl od umělé krve a volal o pomoc. Ošetřili jsme ho a dostali zašifrovaný deník a minci s nakreslenou hvězdou. Vyprávěl nám o Newtonovi, který žije na „druhém světě“. Pak jsme se vrátili do klubovny a vyprávěli vedoucím, co se stalo. Meloun nám nevěřil a pořád nám říkal, že nic takového, jako „druhý svět“ není :)

Kocour po chvíli zjistil, že je kousek od klubovny keška a tak jsme jí šli hledat - Kocour, Mártý, Sysel a já. Našli jsme asi dvě a pak jsem šla spát. Kocour s Mártým šli ještě na další. Další den jsme šli všichni do Techmánie, kde to bylo úžasné. Mohli jsme si tam zkusit všechno možné, například jak se ovládá bagr, složit si pár hlavolamů a nebo jaké to bylo na Titaniku. Ten den jsme si ještě zahráli Piráty. Hráli jsme na velké louce a drželi jsme se ve trojici za ruce. Na louce byly fáborky a u nich suroviny. Mohli jsme vzít vždy jen jednu surovinu a na stanovišti museli nechat určitý počet zlaťáků. Surovinu jsme přinesli k překupníkovi, který nám za ní dal více zlaťáků než jsme nechali na stanovišti. Ale byl v tom jeden háček, chytači. Ti nám bránili nosit suroviny k překupníkovi. Všechny trojice se mohly také stát piráty. Stačilo, aby si vyměnili oranžový fáborok za hnědý a bylo to. Po hře šli vlčata a avětlušky vázat uzle na čas. My s Opicí jsme si zkusily dobráček. Večer jsem zase s Kocourem, Mártým a System vyrazila na kešky.

V neděli ráno byla rozcvička a po snídani jsme začali balit. Po poledni jsme dorazili opět na Hlavní nádraží.

55 LET ODDÍLU STŘELKA A 100 LET STŘEDISKA STANDA/STŘELKA

✓ letošním roce proběhla dvě významná výročí - 100 let 35. střediska J. Rady Praha a 55 let 3. turistického oddílu – 309. oddílu Střelka a Lišáci. Oslavy těchto výročí se konaly společně v sobotu 1. dubna 2017 v celém areálu Sborového domu Jana Miliče z Kroměříže v Donovalské ulici na Chodově, od 14.00 do 22.00. Akci předcházely stovky hodin příprav jednotlivých činovníků, kteří připravovali program, věci, materiály občerstvení a další nezbytnosti. Píle se vyplatila, oslavy byly úspěšné a ohlasy lidí velice dobré. Stejně tak velká účast.

Po zahájení proběhla divadelní představení 305ky a 309ky, hudební produkce klubu OS, prezentace jednotlivých oddílů a ve Sborovém domě i jeho okolí různé aktivity (hod na Balua, rukodělny, soutěže i vědomostní hra do sálu). Ke konci oficiální části promluvil Logan o nejstarší historii střediska, Sabů o Pražském povstání a historii kolem r. 1968 a o historii střediska po r. 1990 pak jeho vůdcové Beny, Iron a Bobo. O 55. letech Střelky promluvil Mudrc. Na konec pak byl přinesen dort se znakem JR a 55 dortíků na počest Střelky. Každý dostal ochutnat.

Po dobu akce probíhala výstava k oběma výročím na galerii, kde byly vystaveny fotografie z různých období činnosti, všechny zachovalé kroniky 35. střediska a také všechny kroniky Střelky od založení a tábory 309. Střelka a Lišáci (pokud zůstaly v oddílovém archivu). Toto bylo doplněno trojrozměrnými předměty z doby činnosti a také videozáznamy z táborů a z filmových záznamů začátku činnosti. Zájem byl velký. Výstavku shlédlo nejméně 200 lidí.

Na oslavy 55. výročí oddílu Střelka přišli z nejstarší generace 2 lidé (Marie, Standa). Z další 10 lidí (Iva, Iron, Filip, Věra, Linda, Libor, Blanka, David, Renča, Jana). Z pozdější generace (již skautské) přišli Beny, Agla, Ježek, Bobr, Kouzelník a ještě plno dalších. Z posledních pak kompletní Lišáci i Střelka v čele s vedením (Mudrc, Sovička, Kocour, Beňa, Hanka, Tecklis, Sysel a další), roveři, skauti a vlčata, rodiče. Oslavy byly úspěšné, také občerstvení bylo dostatek. Škoda, že z těch starších členů Střelky nepřišli ti, kteří účast předem přislíbili. Snad jindy.

ČIŠTĚNÍ BOTIČE

REPORTÁŽ Z VALNÉHO SNĚMU

MUDRC
24. - 26. BŘEZNA

Valný sněm Junáka je nejvyšší orgán Junáka, který se schází pravidelně jednou za 3 roky a na celý víkend skauti vyplní některé české město. Letos jsem byl delegátem sněmu a celý čtvrtý březnový víkend jsem tak strávil ve Velkém Meziříčí. Základem pro tuto malou reportáž jsou příspěvky, které jsem přímo v průběhu sněmu online psal do facebookové skupiny našeho roverského kmene. Někde trochu osekáné, někde doplněné o další zajímavosti. Mým cílem tu není podat nějakou ucelenou reportáž, spíše přenést na čtenáře Lokali alespoň trochu představu o tom, jak to na Sněmu vypadá.

PÁTEK

16:49 Vyrážíme, sedím v autě se 3 dalšími skauty, kterého ani jednoho neznám. A je to fajn.

20:15 Začínáme, jsou tu skoro 4 stovky lidí. Od lidí z ústředí až po vedoucí oddílů, ale i lidí bez jakékoli funkce. Zatím je to spíš hezké (mezinárodní skautský signál, junácká hymna a tak). Bydlím ve třídě „hlučná“, tak možná přijdou zprávy i pozdě v noci... :) Upřesnění: 386 delegátů (v tuto chvíli)! Plus hosté, organizátoři atd.

21:18 Zpráva o práci Ústředí. Následuje nekonečná diskuse o logu poprvé.

21:58 Končí dnešní jednání, začíná doprovodný program. Jdu si projít místní stánky JUNu, TDC apod. a pak si zazpívat k ohni na dvorku místní fary.

SOBOTA

10:40 Po ranním vstávání v 6.30, ranní bohoslužbě a prvním bloku pozdravů a informací ke Strategii Junáka 2022 přichází první blok ostrých diskusí.

Tecklis 10:44 O čem diskutujete ostře?

13:11 O logu. Diskuse skončila, ale nestihli jsme hlasovat, jednání se táhne, mnoho nedorozumění a procedurálních návrhů a připomínek. Ale diskuse je oficiálně ukončena. Nicméně to znamená, že se za 1 blok ze 3 probraly 2 témata ze 14.

Šmudla 15:38 Tak to je přece normální, spousta řečí kolem a výsledek nic moc :)

19:39 Šmudlo, je to součást demokracie (spousta řečí na místech jako Sněmovna nebo Valný sněm), troufnu si tvrdit nezbytná. Pořád je potřeba zmínit, že zatím pouze jednou se někdo dopustil obstrukce v jednání (a to po hlasování, které skončilo velmi těsně, rozhodly 3 hlasy ze 440, takže se není až tak čemu divit), což považuji za dobré. Jedná se slušně a kultivovaně.

15:56 Diskuse o logu před půl hodinou skončila, závěr napíšu za chvíli, teď jedeme dál!

16:57 Závěr: Valný sněm navrhuje Náčelnictvu, aby logo šlo používat i nápisem SKAUT, s nápisem JUNÁK i bez nápisu.

17:01 Právě skončil velký brainstorming k výchovným věcem na všech 3 organizačních úrovních (středisko, okres/kraj, ústředí) hlavně o výchově a o rádcích. Teď nás čeká diskuse s delegáty do ústředních orgánů.

17:08 Mimochodem, viděli jsme včera film Skauti bez lilie, který režíroval Viktor (Vičko).

19:44 Jsem po večeři a po kafi v místním sněmovním baru, za 15 minut začínají diskuse „o důležitých tématech organizace“, kterých je stanoveno šest: (1) Dospělí v organizaci. (2) Vzdělávání. (3) Vzdělávání organizačních a hospodářských činovníků. (4) Externí komunikace. (5) Přiměřenost administrativy. (6) Výchova a program. Chystám se na dvě, 5 a 6, i když 6 možná vynechám, bude tam asi velký nával.

Šmudla 20:06 A co 1 (dospělí v organizaci)?

21:02 Člověk si musí vybrat, není to snadné a stihnout jdou jen 2 diskuse.

21:24 Byl jsem na diskusi o vzdělávání a utekl jsem, přišlo mi to k ničemu. Na dospělé jde pokud vím hodně lidí. Tak jsem teď na diskusi o nových odborkách a probíhající revizi stezek. Nové odborky jsou i pro rovery, i 18+ !!! Viz <http://www.odborniky.cz/>

NEDĚLE

00:16 Ulehám k spánku po dobrém meduňkovém čaji ve sněmovné čajovně a vtipné a zajímavé diskuse se skauty z Červeného Kostelce. Budík je na 6.45, tedy vlastně 5.45 (změna času).

07:38 Jsem po snídani a mám asi 15 minut čas na rychlý příspěvek. Ještě k tématu 1 ze včerejška (dospělí v organizaci). Dospělými se zabývalo hned několik těch diskusí (1, 2, 3) a byly velmi populární. Nicméně celým sněmem a všemi diskusemi téma dost zaznívá, především v problému nárůstu dospělých nečinovníků („přestárých roverů“) a špatného fungování kmene dospělých, tedy toho, čemu lidově říkáme „oldskauti“. Toto není kritikou lidí, co se tomu věnují, jako spíš systémovým problémem. Rozhodně je to velké téma pro naši budoucnost, stejně jako úzce související téma zakládání nových oddílů a jejich podpory.

Šmudla 15:54 Si piš, že je to velké téma. Jednou všichni předáte otěže, ti v roverech odrostou a co bude?

09:28 Valný sněm právě přijal usnesení (původně mimo jiné z našeho střediska) o otevření diskuse k revizi zákona, hesla a slibu vlčat. Jóóóó! :) V usnesení jde o otevření diskuse k případným úpravám, hlavně vlčácký zákon nám připadá neaktuální a pro děti nesrozumitelný.

16:57 Naopak usnesení o koedukovaných stezkách světlušek a vřát neprošlo :(Na diskusi jsem nebyl, počítal jsem v té době volební hlasy.

12:46 Volební komise před chvílí dopočítala všech asi 10 tisíc hlasů a zvolila nové ústřední orgány! (Byla to fuška!) Sněm za chvíli končí. Mám hlad.

Tecklis 12:46 Dej si oběd :)

14:16 To jsem udělal, dal jsem si řízek :) Teď vyrážíme směrem k domovu.

Panda 12:50 Nevíš, co dělat celý víkend? Jdi na Valný sněm.

Tecklis 12:52 Nudíte se? Kupte si medvídka mývala.

Panda 12:55 Nemáš rád medvídka mývala? Kup si pandu.

12:56 Mýval tu je taky, a myslím, že ne jeden :)

12:59 Závěrečné poděkování a mimo jiné standing ovations pro místní organizační tým, byla to spousta dospělých a hlavně děcek. José (starosta) děkuje všem činovníkům i dalším pracovníkům středisek i ostatních jednotek, takže: Díky!

A celkový dojem ze Sněmu? Velmi dobrý! Je to docela unikátní zážitek. Sejit se s 500 skauty na jednom místě a o něčem jednat a rozhodovat. Je to unikátní zážitek - když všude potkáváte lidi v krojích. Bylo to náročné, pěkné i užitečné.

ČÍM JSI VŽDY CHTĚL/LA BÝT? SPLNILO SE TO?

PTALY SE HERMIONA A VLNKA

MELOUN: Jak tak čas letěl, chtěl jsem být kuchařem, architektem, potom jsem chtěl programovat hry a teď si zahrávám s myšlenkou pracovat v marketingu.

BART: Psychologem/Právníkem, not yet.

VICKY: Vždy mě hrozně fascinoval vesmír – jako malá jsem chtěla být astronomkou, ale když jsem zjistila, že je to akorát hodně fyziky a málo hvězdiček, tak jsem to vzdala. Teď dělám školu co mě baví, takže to ještě pár let řešit nebudu a pak se uvidí.

ŠÍP: Své názory jsem často měnil, ale nejvíc bych chtěl být dobrým hudebníkem, což ještě nejsem.

BOBO: Jako malý popelářem, kosmonautem nebo policistou. Nakonec trochu rozumím elektřině a jsem za to moc rád.

ŠMUDLA: Spokojeným člověkem, ještě ne zcela.

LOVEC: Slušným, kriticky myslícím a otevřeným člověkem. Doufám, že jo.

KUBA: Asi jsem nikdy neměl úplně jasné ambice. Ale někdy od střední školy jsem tušil, že to bude něco počítačového, což se zatím plní.

NAPO: Tak samozřejmě, že ne - nejsem ani zvěrolékař, ani požárník, ani Gagarin - ale jsem jinak dost spokojen.

ŽABKA: Nikdy jsem nevěděla. Jenom, že chci dělat s lidmi, na kterých mi bude záležet. A to se mi splnilo.

ACHIL: Učitel a ne, nesplnilo.

ČÍČA: No, chtěl bych být herec A nebo spiderman :) Ale nečekám, že se to splní.

ŠPAGETKA: V mateřské školce jsem si moc přál být vulkanologem, na základce jsem to zobečnil na vědce a teď už si nejsem jistý vůbec. Chystám se ale jít studovat po maturitě fyziku, tak uvidíme, co ze mne bude.

JEŽEK: Nebylo to tak vždycky, ale moje velké přání bylo, stát se muzikantem a zahrát si na nějakém větším festivalu nebo koncertě. A to už jsem dokázal, takže teď to jen zkuším pořád zlepšovat.

DOROTKA: Učitelkou. Zatím nesplnilo, ale snad se jednou splní.

BOB: Osobou, která si nikdy nic nezlomila a ano.

VÝLET DO KRÁLOVSTVÍ ŽELEZNIC

18. ÚNORA

DAVID HAVLÍČEK / LIŠÁCI

✓ sobotu ráno jsme z domova vyrazili v 8:29. V 8:55 jsme dorazili na zastávku Chodovská tvrz. Potom jsme se skauty odjeli na Lihovar a tramvají potom na Anděla. Vyrazili jsme do Království železnic. Na začátku jsme si vyhlédli, co jsme si na konci chtěli koupit. Pak jsme dostali klíč a šli jsme si odložit oblečení a baťoh. Potom jsme sešli dolů a dívali jsme se na vláčky. Byli jsme v prvním patře, kde byly vlaky, které jezdily do tunelu a z tunelu, nebo jsme se mohli koukat na přístroj, kde bylo šest tlačítek – všechny linky metra, linka metra C, linka metra B, linka metra A, autobusové linky a tramvajové linky. Když se tlačítko zmáčklo, rozsvítily se třeba všechny linky metra podle barev, nebo jen červená linka C, a tak dále. Bylo tam taky „Na hradě Okoří“, které bylo na začátku rozbité, ale pak se už po zmáčknutí tlačítka ozvala písnička. Pak jsme šli do přízemí, které bylo dvě patra pod vchodem, a tam bylo metro. Hlásilo: “Nádraží Holešovice, příští stanice Nádraží Holešovice, ukončete, prosím, výstup a nástup, dveře se zavírají”, ozvalo se zavření dveří, ale žádné dveře se nezavřely, byl to jenom model. Dřív odjíždělo pryč, ale pak už ne. Bylo tam místo, kde střední odborná škola připravila lepení mašinek z kousků dlaždiček na zeď. Vždycky se hotový výtvor stáhnul dolů a pokračovali další. Za to jsme dostali balonek, pexeso, zrcátko a SOŠmalovánky, rozvrh hodin a pravítko. Pak přišel Beňa a řekl, že máme jít na sváču. Potom jsme mohli jít zpátky do přízemí, kde byl třeba autobus a tramvaj s useklými kolečky. Na zeď se promítala cesta a nám tam skočil Kocour a strašně nás vylekal, takže jsme se moc nasmáli. Pak jsme šli zpátky k východu a tam jsme si nakoupili věci. Já jsem si koupil piššalkotužku a Loket, o který byl velký zájem, i Kocour si ho koupil. Pak si z Péti udělal legraci. Když mu Péta říkal, že si koupil Loket, Kocour ho napálil, když mu řekl, že má dva lokty. Potom jsme šli k minizoo, ale byla zavřená. Pokračovali jsme dál, dali jsme si druhou půlku sváči a Ben tam přeležal zábradlí. Pak jsme šli zpátky stejnou cestou někam dolů a tam se slavil masopust. Šli jsme na most a dál, ale pořád jsme tu hudbu z masopustu slyšeli. Pak mi Péta řekl, že když hodím do vody kamínek a žbluňká, tak je to živá voda. Řekl to i Syslovi, ale ten mu řekl, že každá voda žbluňká, když zrovna není zamrzlá. Dál jsme šli na dlouhou cestu, mezitím jsme narazili na tři hřiště a na tom třetím, kdo chtěl, si mohl dojíst jidlo, které si přinesl. Ostatní si mohli hrát. Byla tam prudká klouzačka, kde jsem jezdil s Péťou, nejdřív vsedě, potom na zádech i po břiše, pokaždé dvakrát, jen po zadku jednou, a pak jsme šli na tramvaj a už se vraceli domů. Výlet byl naprosto super.

SOBOTNÍ VÝLET

PETR HAVLÍČEK / LIŠÁCI

V sobotu 18. 2. jsme jeli na Lihovar, tam přistoupil Kocour. Pak jsme jeli tramvají na Anděla, z Anděla jsme šli pěšky do Království železnic. V prvním patře tam byla vtipná tramvaj a autobus a modely vláčků a různých dalších věcí, které reagovaly na stisknutí tlačítka. Pak jsme šli dolů, tam bylo totéž, jenom k tomu byl Halloween, kde se stiskne tlačítko a z hrobu vyleze zombík. A pak tam ještě bylo lepení vláčků na stěnu. Když jsme všichni dolepli, tak jsme se šli podívat na další vláčky a pak, když jsme byli asi uprostřed, tak tam bylo Lego a u něj papírové vystřihovánky. Když jsme si všichni vyzkoušeli, co to dělá, tak jsme se šli podívat nahoru k Igráčkům. Úplně nahoře byl zimní kraj a k tomu vata. Pak jsme šli dál a znovu tam byly věci, které reagují na stisk tlačítka. Pak jsme šli do šaten, abychom si vzali věci, nasvačili se a pak jsme šli pryč. U pokladny jsem si koupil hrad Loket v malé podobě a turistickou vizitku. Pak už jsme šli ven. Měli jsme namířeno do minizoo, jenže ta byla zavřená a za ohradou byla paní. Potom jsme šli ke kamenům a tam jsme si dali oběd a Ben tam předváděl šaškárny. Potom jsme šli na hřiště a když jsem si vyhrál, tak jsem šel za holkama čistit klouzačku od bahna. Když jsme to vyčistili, tak se na ní každý svezl. Pak

j jsme šli na masopust a tam jsme potkali takové strašidlo, které tam stálo a rozdávalo lístečky a my ho přešli. Začala hrát nějaká muzika a pak jsme se šli podívat na vodopád a pak jsme šli ještě výš než je vodopád. Tam bylo ještě jedno hřiště a tak jsme si tam hráli. Když jsme skončili, tak jsme šli na tramvaj a jeli jsme zpátky na Lihovar. Tam se s námi rozloučil Kocour. Sova s námi na výpravě nebyla, protože byla s Jasmínkou lyžovat na horách. Pak jsme si sedli do kruhu a řekli jsme si, co se komu nejvíc líbilo a co se komu nelíbilo. Mně se nejvíc líbil zombík, mašinky a klouzačka. Pak přijel autobus, jeli jsme na Chodovskou tvrz a tam na nás čekali veselí rodiče.

NA SKOK V ÚVALECH

17. – 19. BŘEZNA
TECKLIS / MEDOJEDI

Koupili jsme si tři lístky do Úval. Koupili jsme je z okraje Prahy, neboť jsme všichni měli tramvajenky a to byla chyba. Pandova tramvajenka je totiž speciální a proto neplatí ve vlacích. Takže musel dokoupit chybějící část cesty. Náladu nám to moc nezkazilo. To nám zkazilo až zjištění, že si ve vlaku zapomněl kytaru. Příběh s cestováním měl šťastný konec, protože kytaru našla průvodčí a nechala ji v Kolíně, kam pro ni Panda s Mrňousem obratem zajeli. Ještěže měl Mrňous to auto. Já s Martinem jsme mezitím objevovali taje úvalské základny. Upozorňuji vás, že jich mnoho nemá, protože je maličká. Takže jsme některá zákoutí stihli prozkoumat dvakrát i třikrát, než dorazil Mudrc se zásobou her a hladem. Zásadním nálezem byla hračka ve tvaru tyranosaura, která nebohému Martinovi během večere málem způsobila infarkt, když jej kousla do ucha a hladově zařvala. Hráli se Osadníci z Katanu. Celou sobotu mělo přšet. Ráno jsme složili z přivezených sladkostí snídani a vydali se na obhlídku Klánovického parku a pokusili se odlovit nějaké kešky. Park jsme našli a kešku nakonec taky. To už s námi byl i Kulda, se kterým jsme řešili zásadní otázku: Jaké filmy by měli patřit mezi povinnou školní „četbu“? Před polednem začalo přšet a my se museli vrátit. Mrňous ještě tahal dráty, aby proměnil klubovnu ve velitelský můstek hvězdné lodi. Aspoň jsme měli čas, aby mohla zaznít Pandova navracená kytara. Zněla dobře! A už se otevírají dveře a už nás vítá Mrňous na můstku Enigmy. Každý dostal přidělenou roli s vlastním ovládacím pultem. Panda zasedl k ovládní zbraní, Martin se ujal senzorů, Kulda zalezl do strojovny (ve kterou se proměnila původně skromná kuchyňka), mně bylo přiděleno místo nejvyšší kapitánské. Když dorazil Meloun, čekalo na něj již kormidlo. Prvním úkolem posádky bylo seznámit se s lodí a jejím ovládním. Nebylo to snadné, ale již brzy jsme byli schopni letět správným směrem, sypat torpéda na nepřítel a někdy se i trefovat. Okusili jsme jak chutná vítězství a mohli se vydat na naši první misi. Nebylo to snadné a některé části jsme museli opakovat víckrát, než se nám je podařilo překonat. Překonávali jsme i technické problémy a když jsme v jedné misi nemohli pokračovat dále, pustili jsme se do jiné, kterou jsme dotáhli až do úspěšného konce. Jo, mezitím jsme v hlubinách vesmíru poobědvali hráškovou polévku a povečeřeli česnekovou pomazánku. Netřeba rozebírat, že atmosféra v lodi byla značně... napjatá? Dejme tomu, že nejen ten z nás, kdo snědl plechovku kukuřice věděl, odkud větry vanou. Třemi slovy: větralo se často. Nebo jinými třemi: nikdo se neudusil. Ale vážně, jak tohle řeší kosmonauti? K ránu se rozbouřené povětrí již uklidnilo a my mohli vychutnat druhou snídani, která se skládala ze zbytků první snídaně a večere. K výhodám malých základen patří rychlý úklid, takže nám zbyl čas na obyčejný lidský hovor a trochu hraní na mobilech. Kulda taky našel svou ztracenou deku a sešity, které zoufale hledal celý víkend. Takže vše dobře dopadlo a my mohli zadat kurz na Prahu. Plnou rychlostí vpřed, pane Meloune!

VÝLET DO ÚVAL

21. - 23. DUBNA

DAVID A PETR HAVLÍČKOVI / LIŠÁCI

DAVID

✓ pátek večer v 17:20 jsme se sešli se skauty na nádraží. Tam jsme jeli vlakem na Úvaly, kde jsme asi dvě hodiny šli k chatě. Tam jsme si sundali baťohy, odložili jsme je na zem a hráli jsme tyto hry: kocour a myš (první kocour byl Kocour, potom hrál Kocour myš). Další hra byla schovka, dál dráčky. To je hra, že si každý zasune za kalhoty šátek a když o něj někdo přijde, musí jít k chatě. Ten druhý má pak o jeden šátek navíc a to jsou body. Byla dvě kola a já jsem nikomu šátek nedokázal vzít. Pak jsme si vzali baťohy a odnesli jsme si je do chatky. Tam jsme si je sundali, vybalili jsme si jídlo a pití a šli do srubu, kde jsme se najedli. Pak jsme běhali venku a pak jsme šli zpátky do chatky, vyčistili zuby a šli jsme spát. Všichni Benjamínci a Péťa a Jahoda spali nahoře. Viky, Dita, Alenka a Ben spali dole, a když jsme se vyspali, šli jsme zase do srubu, vzali jsme si slanou snídani, byl to chleba s takovou slanou pomazánkou. Před jídlem jsme si popřáli nic. Když všichni dojedli, tak jsme si vysvětlovali pravidla hry, v které nesmíme říct konkrétně zvíře. Třeba slovo hmyz nebo zvíře se nepočítalo, ale sova a kocour ano. Hra spočívala v tom, že se dostaly čtyři červené žetonky, a když jsme omylem řekli zvíře, tak někdo ohlásil zakázané slovo a od toho, kdo to zvíře řekl, dostal červený žetonek. Pak jsme hráli pinkanou a dostali jsme černý žeton. Ten je za body a nejde o něj přijít. Pak jsme si zahráli další deskové hry. Kocour nám udělal naschvál a dal nám jen ty se zvířaty. My jsme si zahráli farmáře Pepíka, ale tam jsme nemluvili, jen někdy se ozvalo jé, to je pejsek, a Hanka vykřikla zakázané slovo! A žeton byl pryč. Pak jsme šli ven. Nepršelo, protože jsme zaháněli dešťové mraky. Ale některé dešť spíše přivolávali. Hra na žetony stále pokračovala. Šli jsme na hrad Skara, to byl spíš takový kopec. Tam Dita dostala černý žetonek za to, že vymyslela fotku na hradu Skara. Pak jsme se rozdělili na dvě skupinky a dělali jsme nápisy z našich těl. Já jsem byl 3x N a 1x I. Byl to nápis ANO, NE, LIŠÁCI, a ještě jsme si vyzkoušeli jednou N. Pak jsme šli dál a tam jsme už byli u skalky, kde byly vyryté obrázky a my měli jeden z nich napsat do žlutého sešitu. Já jsem si vybral skautskou lilii. Dostali jsme za to dva černé žetony. Pak jsme se shromáždili do trojic. Já byl s Péťou a Benem a dostali jsme čokoládové piškoty, najedli jsme se, každý kromě Bena si vzal dva a Ben jeden. Pak jsme šli na takový políčko. Hra na žetony stále pokračovala a tam nám Marty přichystal závod. Závod spočíval v tom, že každý musel nejdřív oběhnout desetkrát dokola tyč, pak musel zleva oběhnout Sovu, tam plácnout Hanku, pak se vrátit a předat štafetu. Po návratu jsme měli špagety s kečupem. Po obědě byl odpolední klid. Benjamínci měli klid kromě Daníka, který společně s Ditou a Viky pomáhali s obědem. Já jsem pomáhal s nedělní snídaní. Velký připravovali táborák a my jsme hráli slovní fotbal na písmena i na slabiky, pak jsme šli pomoci velkejmu a pak přišla řada na špekáčky. Ben si opekl i okurku. Mně pomohl s opékáním Kocour. Marty odpočítal 5 4 3 2 1 konec hry na žetony. Po večeři jsme byli pořád ve srubu a psali jsme to, co víme o kamarádech. Já jsem napsal Péťu a Ondru. Nejdřív se psala barva očí. Potom jak si zavazuje boty, pak jeho domácího mazlíčka, pak jeho nejoblíbenější film a na co se těší na táboře. Pak Benjamínci a ti, kdo chtěli, si šli vyčistit zuby a šli spinkat. Chtěl jenom Péťa. Ráno jsme šli do srubu na snídani, popřáli jsme si motorovku (mmmmmmmm mmmmmmmmmmm ham) a pak jsme si šli sballit. Potom byla procházka na dětské hřiště a já s Péťou jsme se tam skoro celou dobu houpali na houpačce a hráli jsme si tam. Na konci jsme vymysleli, že by mohla být společná fotka, kde jsme byli na houpačce a společně jsme uzvedli Kocoura. Pak jsme šli zpátky, měli jsme oběd a jeli jsme domů. Protože vlak měl zpoždění, jsme přijeli místo 13:42 až ve 13:46. Tam na nás čekali rodiče a jelo se domů. Výlet byl bezva.

PETR

✓ pátek 21. 4 večer jsme jeli do Úval. Setkali jsme se na Masarykově nádraží a asi půl hodiny jsme jeli do cíle. Tam jsme šli do chatičky a do srubu. Ve srubu jsme jedli a v chatičce spali. Po příjezdu jsme šli hrát hry, po nich jsme šli do srubu a dali jsme si večeři. Potom jsme šli ven a ve tmě jsme s Davidkem hráli svítící babu. Ostatní hráli na slidermany. Potom jsme už měli jít spát a tak jsme šli. Beňa nám vyprávěl pohádku o zlém stotiscihlavém drakovi. Druhý den jsme se vzbudili a šli jsme do srubu na snídani. Měli jsme chlebičky namazané lučinou. Tam nám řekli, že budeme hrát hru, že budeme sbírat žetonky a každý bude mít na začátku čtyři červené a nesmí říct celý den zvíře, jinak o ně přijde. Jen, když nikdo nevykřikne zakázané slovo, tak žetonek zůstal. Za úkoly se získávaly černé žetonky, o které se dalo přijít jenom tak, že se neposlušovalo vedoucí. Pak jsme se pustili do hry a první byla pinkaná. S balonkem jsme pinkali přes stůl, a když se dotknul stolu, museli jsme ho odpinknout, ale jedno družstvo se nesmělo dotknout víc než čtyřikrát. Pak jsme si rozdali černé žetonky. První družstvo dostalo tři, druhé dva a třetí jeden žetonek. Pak jsme měli oběd a před tím svačinu. K obědu byly špagety s kečupem a pak jsme šli do lesa na procházku, kde byly další úkoly za černé body. Např. že jsme skládali z nás písmena tak, že jsme museli použít slova ano, ne a lišáci, ale přitom neříct zvíře. Pak jsme šli dál, četli jsme různé cedule a hráli jsme na pašeráky. Pak jsme šli dál a byly otázky. A) jak se jmenoval hrad. Správná odpověď: Skara. B) co bylo nějaké místo, a to byla studánka. Předposlední bylo, jaké jsme viděli barvy kytek po cestě a končilo to otázkou, co byla ta cesta a odpověď byla naučná stezka. Potom jsme už šli zpátky do chatičky, cestou jsme viděli různé věci, rozdělili jsme se do dvojic a měli jsme zjistit o druhém co nejvíc věcí, a potom zjišťovat zase o ostatních. To se mi zrovna moc nepovedlo. Ve srubu jsme si vzali věci na psaní a psali jsme, co jsme se dozvěděli. Barvu očí, domácí zvíře, na to se nedalo zeptat přímo, to bylo těžké, oblíbený film, na co se těší na táboře, a tak dále. Odevzdalo se to, Kocour spočítal body. A jéje, asi jsem napsal zakázané slovo:-). No nic. Štěstí, že ta hra už skončila. Pak velký, kteří neměli službu na jídlo, šli za Martym připravovat ohniště. To jsem byl třeba já. Pořád jsme to nemohli vymyslet, jak to tam dáme, přitáhli jsme dřevěnou lavičku, a tři další - plastové, na které si nikdo nemohl sednout, protože byly malé. Pak za námi přišel Marty, že je musíme vyměnit za dřevěné. Pak přišel Beňa a po něm Sysel. Pak přišla Dita a ti, kteří s ní měli službu a nesli špekáčky. Kocour přinesl vidlice. Začali jsme si opékat buřty a chleby a Jahůdce spadl chleba do ohně. Ben si vzal vidlici, nabodl chleba a vytáhl ho, byl z půlky černý a s plamínkem, tak ho tam hodil zpátky a nechal hořet a Jahůdka si šla pro nový. U táboráku se vyhlásily výsledky soutěže. Pak jsme šli spát, ráno jsme se vzbudili, měli jsme jet domů. Čas jsme trávili různými hrami, a pak už jsme jeli domů. Bylo to beezvadnýýýýý!!!!

JAZYKOVÉ OKÉNKO

SLOVENŠTINA

ZNÁŠ VÝZNAM
SLOVENSKÝCH SLOV?SPRÁVNÉ ODPOVĚDI
NAJDEŠ NA STRANĚ
17!

1 vankúš	a čáp
2 ľava	b zedník
3 omrvinka	c polštář
4 murár	d míč
5 lopta	e závod
6 korčule	f jeřáb
7 bocian	g želva
8 korytnačka	h brusle
9 preteky	i drobek
10 žeriov	j veľbloud

BRNĚNŠTÍ SKAUTI A DALŠÍ PROTI NEONACISTŮM

Na prvního Máje se v Brně konala neonacistická demonstrace a proti ní se vymezily desítky spolků, včetně skautů. Fotograf Vladimír Čičmanec zachytil rozhovor brněnské skautky Lucie Lály Myslíkové s příslušníkem neonacistů. Nemůžeme otisknout všechny reakce, které svoji účastí v kroji a podkolenkách Good Night White Pride, vyvolala, tak přinášíme jednu od těch nejpovolanějších: náčelních a starosty Junáka:

ČESKÁ SKAUTKA SE V BRNĚ POSTAVILA PRŮVODU NEONACISTŮ, JEJÍ FOTKA OBLETĚLA SVĚT

Česká skautka se v Brně postavila průvodu neonacistů. Její fotka tváří v tvář účastníkovi extremistické demonstrace se v řádu několika dnů stala ikonickou a je široce sdílena na sociálních sítích. Informovala o ní média jako CNN, The New York Times, The Guardian, Der Spiegel, El Pais, BuzzFeed, HuffPost a desítky dalších, zahraničních i tuzemských, stejně jako obě naše světové skautské organizace WOSM i WAGGGS.

Skauti a skautky u nás stáli vždy v opozici vůči nedemokratickým ideologiím a režimům, ať se jednalo o nacisty nebo komunisty. Bylo tomu tak po celé 20. století a je tomu tak i dnes. Proto naši předchůdci trpěli v nacistických i komunistických lágrech, proto byl skauting opakovaně zakazován a pronásledován.

Skautská výchova rozvíjí člověka po všech stránkách, vede mladé lidi k zájmu o svět kolem, vede je k aktivní roli ve společnosti, k tomu, aby jednali v souladu se svým svědomím. Říká, že nestačí jen vědět, co je a co není správně, ale že je třeba i konat. Takové konání má někdy podobu stavby prolézačky v parku, někdy pomoci v uprchlických táborech na Balkáně, někdy programu pro děti z dětského domova a někdy aktivní konfrontace nenávisti, jak někteří skauti a skautky předvedli 1. května v Brně. Konfrontace nenásilná a civilizovaná, ale jednoznačná.

Skautský kroj nás skautky a skauty propojuje s hodnotami, ve které věříme, a s celosvětovým skautským hnutím, které na těchto hodnotách stojí. Někteří ze skautek a skautů, kteří se v řadách široké občanské společnosti protinacistického happeningu účastnili, byli oblečeni ve skautském kroji. Bezpochyby s vědomím, že na sebe přeneseně berou zodpovědnost za dobré jméno skautingu jako takové. Jakkoli je účast na podobných akcích ve skautském kroji velmi neobvyklá, jejich rozhodnutí bylo v dané situaci zcela v pořádku. Kultivovaným způsobem ukázali nesouhlas se šířením nenávisti v naší společnosti a byli dobrými reprezentanty skautingu. Děkujeme jim.

Marek Baláš - Čiča
náčelník

Eva Měřínská
náčelní

Josef Výprachtický
starosta

foto: Vladimír Čičmanec

6 VĚCÍ, KTERÉ HÝBOU MÝM SVĚTEM

BEŇA

Žabka mi poradila, že dobrý začátek, jak dát dohromady 6 věcí, které hýbou mým světem může být rozhlédnout se po stole, což vlastně není špatný nápad, zvláště vzhledem k tomu, že můj provozní pořádek na pracovním stole je skutečně obrazem věcí dávno minulých, přítomných i budoucích. Tak pojďme na to:

Angličtina - první, na co padne zrak na mém pracovním stole, jsou všemožné učebnice angličtiny. Jejím učením se totiž žívím.

Škola - další knihy, které najdete se týkají mého studia na Pedf UK. Přiznám se, že bych s tím takhle na stará kolena nezačal, kdyby to nebylo nutné, aby mě jednou nechali učit na základce nebo střední škole. Ale když už jsem se do toho pustil, jsem docela rád. Spousta věcí je zajímavější, než jsem čekal.

Knihy - Kromě zmíněných mám doma spoustu knížek, které čtu jen tak. Dost jich je anglicky, takže se můžu vmlouvat na to, že i když odpočívám, vlastně se vzdělávám ve svém oboru.

Počítač - ten samozřejmě používám na práci (na co jiného). Počítače taky studuju (i když učím AJ). Jak jsem psal, na některých seminářích se dozvídám daleko zajímavější věci, než jsem čekal, jenom mi někdy přijde škoda, že se je dozví pár studentů informatiky a ne všichni učitelé.

Seriály - tak dobře, dělám na tom počítači i jiné věci, než jen práci, ale konec konců i svým studentům doporučuju koukat na filmy a seriály v původním znění. (Jen bacha - ne všechno, co běžně slyšíte v pražtěném americkém seriálu, můžete použít v běžné konverzaci).

Skauti - To nejlepší nakonec. Vedu oddíl včlat a světlušek. To tvoří velkou část mého světa.

KTERÉ SLOVENSKÉ SLOVO PATŘÍ KE KTERÉMU ČESKÉMU:

1C 2J 3I 4B 5D 6H 7A 8G 9E 10F

NEDĚLÁM RAP, DĚLÁM NEPLECHU

VICKY

Poslední dobou jsem se začala snažit zase víc chodit do skauta, a tím pádem trávím více času se svými roverskými soukmenovci. Došla řeč i na hudební vkus a já se zmínila, že poslouchám rap. Jejich reakce mě trochu zaskočily – taková směsice pohoršení, údivu a odsouzení. Uvědomila jsem si, že pro spoustu lidí mají slova ‚rap‘ a ‚hip hop‘ negativní konotace, které bych skoro nazvala předsudky. Já sama jsem to tak taky dřív vnímala, aniž bych vlastně nějaký pořádný rap znala, a to je myslím i případ většiny lidí, kteří rap odsuzují. Cílem tohoto článku rozhodně není nikoho násilím přesvědčovat o tom, že by měl začít poslouchat rap; je to hudební žánr, stejně jako jazz či rock, a rozhodně se nemusí líbit každému. Chtěla bych, aby si čtenář udělal názor podložený i něčím jiným, než je Ben Cristovao.

Je asi na místě vysvětlit rozdíl mezi hip hopem a rapem. Hip hop je pojem, který označuje celou subkulturu, životní styl, do kterého patří kromě rapu i DJing, breakdance a graffiti. Rap (případně hip hopová hudba, hip hop jako hudební žánr) je styl ‚zpívání‘, něco mezi mluveným slovem a zpěvem, do rytmu beatu. Důležitými vlastnostmi je samozřejmě obsah, ‚flow‘ (= doslova proud, plynutí; to, jak slova sedí do beatu, jak na sebe navazují), rýmy a hodnotí se i celkový projev rappera/MC (= jiné označení téhož). Rap je doprovázen beatem, často naloopovanou smyčkou nějaké písničky,

beatboxem, ‚scratchema‘ nebo perkusi. Pokud si myslíte, že rapovat není nic těžkého, zkuste si to někdy s nějakou písničkou. Jestli máte jen tak středně dobrý smysl pro rytmus jako já a máte trochu problém s artikulací, hned zjistíte, že to není vůbec tak jednoduché.

Nutno ještě podotknout, že z hip hopu se stává čím dál tím víc populární styl, který proniká i například do mainstreamové módy a stylu mnoha mladých lidí. Ve většině zemí se utvořila nějaká místní hip hopová scéna a jen ta původní americká by

vydala na mnohem delší článek. Zmíním tu proto jen jména z české (a slovenské) scény, o které si rozhodně nemyslím, že by byla celá k zahození.

Hip hop vznikl v Americe na začátku 70. let v černošských ghettech, zejména v Bronxu a v New Yorku. Šlo o způsob projevu, kterým se mladí Afroameričani vymezovali vůči rasismu a útlaku bílé většinové společnosti. Původně rap řešil sociální otázky, snažil se poukázat na problémy černošské menšiny; během osmdesátých let se vyvinula jedna z jeho variant, dnes populární ‚gangsta rap‘, jehož náměty jsou to, co si asi většina lidí představí, když se řekne rap – zlaté řetězy, gangy, drogy, zbraně a prostitutky – a jehož zástupcem je například skupina N.W.A., známá dnes hlavně díky filmu Straight Outta Compton, nazvaného podle jejich nejslavnější desky.

Mnoho lidí tento žánr kritizuje kvůli těmto tématům, například kvůli tomu, jakým způsobem jsou v něm zobrazovány ženy (je pravda, že mi vždy přišlo hodně vypovídající to, že rap řeší sociální otázky, ale o rovnoprávném postavení žen tam nikdy není ani slovo – ba naopak). I dnes je jen velmi málo žen-raperek, s drobnými výjimkami jako je Nicki Minaj či Missy Elliott.

Od sedmdesátých let se hip hop hodně posunul, ať už k experimentálnímu/hardcore hip hopu, jako například Death Grips, nebo hodně doleva, kde řeší sociální otázky všeho druhu (například Sage Francis); těchto kategorií je samozřejmě mnohem víc. Liší se (celkem očividně) i náměty raperů

v jednotlivých zemích – v Čechách asi nebude nikdo rapovat o problémech černochů v Americe. Dvě taková velká témata jsou buď to, jaké má ten který MC problémy a jaký je sociální vyvrhel, nebo naopak to, jak je dobrý, bohatý a úspěšný (taková obdoba gangsta rapu). Samo rapování není jen záležitostí hip-hopu; je to styl projevu, který je mnohem starší, a často se objevuje i například v rockových písničkách (mezi nejznámější skupiny patří asi Gorillaz nebo Red Hot Chili Peppers; z českých interpretů zmiňme třeba Traband – Tichý muž či Hm..., která má i o rapu celou písničku). Asi nejznámější českou skupinou je PSH (Peneří strýčka homeboye), která se sestává z dvou raperů, Vladimíra 518 (známého i svou publikační činností – jeho kniha Kmeny byla adaptována Českou televizí jako cyklus dokumentárních filmů o subkulturách) a Oriona, který je podle mě mnohem lepší než Vladimír, ale mnohem méně známý; DJe jim dělá Mike Trafik. Vladimír 518 založil český label BiggBoss, který sdružuje a vydává alba mnoha českých interpretů. Jejich rap je hodně tradiční, ale kvalitní; takový úderný a ‚nadupaný‘.

Další velkou skupinou je samozřejmě Prago Union, ve složení Kato a DJ Maro. Je to jedna z mých nejoblíbenějších skupin, a to hlavně kvůli textům, které jsou dlouhé, nápadité a plné zajímavých obrátů a rýmů. Vydala několik alb, mezi jinými Dezorient Express, V barvách a Vážná hudba. Letos jim vyšla nová deska, Smrt žije, která se mi zas až tolik nelíbila, ale ty tři výše uvedené vřele doporučuji. Myslím si, že na rapu je text asi to nejdůležitější, a texty Prago Union jsou opravdu velmi dobré.

Mojí asi nejoblíbenější skupinou je WWW, která vznikla už v 90. letech, a proto nemá její název nic společného s internetem (znamená ‚We Want Words‘). Brzy se rozpadla, ale později znovu obnovila činnost ve složení Sifon (Ondřej Anděra), Lubomír Typtl (píše texty a dělá grafiku) a Milesa Anděra Zrníc. Jejich styl se už téměř nedá považovat za hip hop, je v něm mnoho prvků experimentální elektronické hudby, často až psychedelické. Jejich texty jsou něčím úplně jiným, než na co jsme u hip hopu zvyklí, takže pokud chcete něco básnického, až trochu nesmyslného, co absolutně nemá obdoby (nebo aspoň já o ničem takovém nevím), s velmi kvalitní hudbou, rozhodně doporučuji. Vydali tři desky, Neurobeat, Tanec Sekyr a Atomová včela, a všechny jsou skvělé (doporučuji písně Lexikon, Tanec sekyr, Pikola, Atomová včela či Máj – zhudebněné I. intermezzo Máchova Máje).

Mezi méně známé rapery, které občas poslouchám, patří Money Gang, Bonus, Johnny Násilník či vycházející hvězda české rapové scény, Stříbrný Rafael, a jeho nové album Neplecha, které velmi doporučuji. Dál je tu samozřejmě mnoho menších interpretů, za všechny zmíním Smacka, Pil C (Slovák, spolu s PSH a se Smackem má například píseň Tak a teď), Hugo Toxx; pak ještě další, které moc nemusím, jako třeba Ektor, Maniak nebo již zmiňovaný Ben Cristovao. Vyroložené špatný (a bizarní) je Metrix a jeho dokument o sobě samém, Legenda Hroznové Lhoty. Ještě poslouchám Tommyho Cashe, který je sice Estonec, ale chtěla bych ho tu zmínit.

Troufám si říct, že se hip hop stává čím dál tím víc populárním a oblíbeným, díky čemuž přibývá interpretů a je tedy z čeho vybírat. Příkladem toho, jak rap proniká i do mainstreamové kultury může být i nový broadwayský muzikál Hamilton (pokud jste o něm ještě neslyšeli, tak ho vřele doporučuji). Je to podle mě (spolu se skupinou WWW) dobrý příklad toho, že rap nemusí být jen o sprostých slovech a gangsta životě. Mně osobně se na něm velmi líbí ta údernost, kterou člověk občas prostě potřebuje, nápadité texty a rýmy dobrých interpretů (poslouchám Prago Union už přes rok, ale vždy tam najdu něco nového, co mě dostane – naposled to bylo „co nevysvětlíš, to musíš vytmavit“), a mám respekt k hip hopovým interpretům, protože rapovat a psát si vlastní texty (což je také důležitou součástí hip hopu) chce opravdu talent a schopnosti.

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha
2. číslo 2017, ročník XXXII.

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 11. 6. 2017

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: lokali.xf.cz

Facebook: facebook.com/casopis.lokali

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Žabka - Kateřina Vančurová, Líba - Libuše Vodičková,
Ruda - Rudolf Dobiáš

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

www.skauti-strasnice.cz